

Der venter tilhørerne nogle vilde historier i foredraget den 28. september, lover Søren E. Jensen.

Carmen Curlers tiltrækker stadig opmærksomhed. Til efteråret præsenterer DR1 sin serie om virksomheden. Søren E. Jensens bog Carmen udkommer samtidig i ny-redigeret udgave, og Museum Vestsjælland, Kalundborg Museum, åbner dørene for en Carmen-udstilling.

Det startede med en nødartikel til det daværende Holbæk Amts Venstreblad og Kalundborg Folkeblad, nu Nordvestnyt.

Søren E. Jensen, forfatter og præst, var ansat som det, der blev kaldt dialogjournalist, til hvem læserne kunne komme med idéer til artikler.

I de stille dage mellem jul og nytår i 2010 skulle han skrive en artikel, og på listen over idéer stod der Carmen Curlers.

Journalisten tænkte, det var et godt emne til en nem og hurtig artikel, for der var garanteret masser af stof om virksomheden. Sådan gik det ikke. Han fandt nemlig ikke ret meget, der kunne bruges,

selvom et amerikansk tidsskrift på et tidspunkt kårede Carmen som 1960'ernes hurtigst ekspanderende virksomhed på verdensplan med over 3.000 medarbejdere, da den var på sit højeste, og hvor Carmen-damer blev hentet i busser fra store dele af Sjælland og kørt til Kalundborg og samlebandene.

Søren bad læserne om hjælp: *Kender I noget til Carmen?* Og det vrimlede ind med oplysninger. Takket være redaktionen på Kalundborg Folkeblad fik han blandt andet kontakt med antikvitetshandler Ralf Jensen, der i begyndelsen af 1990'erne havde lejet sig ind i de nu tomme Carmen-lokaler til et indendørs kræmmermarked. Han havde også lavet et lille Carmen-museum. Antikvitetshandleren var imidlertid raget uklar med udlærerne, og journalisten fik overladt samlingen med gamle personaleblade, blå kitler og meget andet.

TEGNET

Netop den aften, da Søren E. Jensen var klar over, at nu havde han

fat i noget godt, så han 1970'er-bandet Sweet på YouTube. Gæt hvad forsangeren Brian Conolly brugte til at få sit lange hår svippet indad. Rigtigt: Carmen Curlers. Det var TEGNET, og Søren gik i gang.

Det næste halve år beskæftigede han sig udelukkende med Carmen Curlers og skrev artikel efter artikel til avisernes lørdagstillæg. Artiklerne blev slugt, journalisten tog ud og holdt foredrag om Carmen, og i 2011 udkom hans bog Carmen på forlaget Vandkunsten. Læg mærke til det lille begyndelsesbogstav der var en del af virksomhedens markedsføringsstrategi. Virksomheden kom til at hedde Carmen, et internationalt navn, der fængede overalt, og nok bedre end for eksempel Kalundborg Papilotter. Bogen er for længst udsolgt, og til efteråret udkommer en nyredigeret udgave af bogen.

Søren E. Jensen siger selv om den oprindelige bog, at han synes, den er lidt løs i fugerne. Den bygger på de artikler, han skrev. Det vil

HELT VILD VIRKSOMHEDSHISTORIE

FOREDRAG

Mød Søren E. Jensen
onsdag den 28. sept.
kl. 19.00 - 21.00 i
Kalundborg
Hallerne

den nye også gøre, men den bliver bedre dokumenteret. Søren har brugt mange timer på Det Kongelige Bibliotek, hvor han har læst, hvad aviserne skrev om Carmen, både artikler og annoncer. Selv Dagbladet Information havde omtaler af den internationale virksomhed i Kalundborg.

Og hvad er det så, der gør Carmen så speciel: - En historie, der bliver vildere og vildere, jo mere man dykker ned i den, siger Søren. De to vigtigste figurer er grundlæggeren Arne Bybjerg og Willy Bechmann, Carmens egentlige strateg som journalisten betegner ham.

Søren E. Jensen med et eksemplar af sin bog Carmen, der er udsolgt. Til efteråret udkommer den i nyredigeret udgave.

Verdenserobreren

Egentlig kunne historien have været kedelig og banal, eftersom den handler om en, der får en idé, laver en fabrik og får succes. Det er i sig selv ikke enestående, men Bybjerg og Bechmann var visionære som bare pokker. Det var to gode hjerner, der søgte sammen, og de skabte en virksomhedskultur, der var langt forud for sin tid med overlevelsesture, åbne kontorer, månedens medarbejder fundet ved

lodtrækning, for alle var lige, sådan da – og alle var dus.

Erhvervslivets Lennon og McCartney, simpelthen, mener Søren E. Jensen. Han citerer Arne Bybjerg for at sige noget helt centralt: "Jeg drømte om at finde en artikel, jeg kunne udvikle med patent på - fabrikere den og sælge den over hele verden! Det var det største mål, man kunne tænke sig som forretningsmand – og jeg ville erobre verden. Carmen Curlers blev denne vision."

Bybjerg havde visionen først, og egentlig var han ligeglad med produktet.

- Prøv at forestille dig, at en musiker siger det samme og udskift artikel med et hit, som musikeren kan blive verdensberømt på, opfordrer Søren, der mener, at Bybjerg på en måde var mere kunstner end han var fabrikant.

Vilde historier og fester

Søren E. Jensen holder stadig foredrag om Carmen, og det gør han også i Kalundborg Hallerne den 28. september kl. 19.

Han lover, at hans foredrag vil indeholde vilde historier, deriblandt om de vilde fester, som Carmen var kendt for. Selv i dag er tidligere medarbejdere tavse omkring festerne, men Søren har da listet en enkelt historie ud af en forhenværende medarbejder om kvindelige medarbejders trusser, der havnede i plasticposer. Carmen boomed i 1968, der især er kendt som ungdomsoprørets år, men det var et alment frigørelsesoprør, også den seksuelle frigørelse.

Carmen var et lokomotiv for hele Nordvestsjælland. Det kommer med i Søren E. Jensens nye bog, at der også var underleverandører rundt om på egnen, blandt andet en virksomhed i den lillebitte by

Kisserup med flere hundrede medarbejdere.

Produktionskollektiv

Arne Bybjerg nåede ikke at realisere hele sin vision, der omfattede, hvad Søren E. Jensen betegner som et produktionskollektiv med egen flyveplads og havn, boliger ved fabrikken til medarbejderne, børnehaven og sports- og svømmehal.

Han nåede det ikke, for han blev tvunget til at sælge for at bevare virksomheden, understreger Søren. Han køber ikke udlægningen, at Bybjerg udelukkende solgte for at score kassen og forsvinde ud af landet til Australien.

Søren E. Jensen i køkkenet i sit hjem i Tølløse. Under arbejdet med den nye udgave af bogen Carmen har han tilbragt megen tid på Det Kongelige Bibliotek med at læse gamle aviser.

Det rygte opstod, og han mener, at det medførte så stor bitterhed hos Bybjerg, at han aldrig senere har været mulig at få i tale. Det forsøgte journalisten selv i forbindelse med bogen, men forgæves. Bybjerg lever en eneboertilværelse og værner om sit privatliv. Han blev træt af verdensberømmelsen.